

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 126/2024-28

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] zastúpeného Mgr. Patríciovou Urbanovou, advokátkou, Sládkovičova 9, Žilina, proti postupu Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 61Cpr/8/2022 (pôvodne pod sp. zn. 61Cpr/10/2021) takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a argumentácia sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 23. januára 2024 v spojení s jej doplneniami doručenými ústavnému súdu 25. januára 2024 a 1. februára 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 61Cpr/8/2022 (pôvodne pod sp. zn. 61Cpr/10/2021).

2. Z ústavnej sťažnosti, jej príloh a skutočností zistených z vlastnej rozhodovacej činnosti ústavného súdu o predchádzajúcich ústavných sťažnostiach sťažovateľa vyplýva, že sťažovateľ podal 26. augusta 2021 podanie označené ako „*Žaloba o určenie neplatnosti skončenia služobného pomeru a o náhradu mzdy*“. Konanie v tejto veci sa na okresnom súde viedlo pod sp. zn. 61Cpr/10/2021.

3. Predmetné podanie okresný súd 19. apríla 2022 postúpil na Krajský súd v Bratislave ako na vecne a miestne príslušný súd. Krajský súd 28. júna 2022 vec vrátil okresnému súdu s tým, že je potrebné sťažovateľa vyzvať na odstránenie väd podania. Po vrátení okresný súd následne veci

pridelil sp. zn. 61Cpr/8/2022 a uznesením z 2. augusta 2022 sťažovateľa vyzval na odstránenie väd podania. Sťažovateľ žalobu doplnil 30. novembra 2022.

4. Sťažovateľ popisuje priebeh konania a spôsob, ako sa s jeho podaniami vysporiadali orgány, na ktoré sa už pre nečinnosť okresného súdu obrátil skôr. Sťažovateľ namietal nečinnosť okresného súdu v tomto konaní podaniami na okresný súd, krajský súd a Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

5. Dňa 7. júla 2022 podal sťažovateľ ústavnú sťažnosť, ktorou namietal porušenie svojich ústavných práv priet'ahmi v postupe okresného súdu. Uznesením ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 536/2022 z 27. októbra 2022 bola jeho ústavná sťažnosť odmietnutá ako zjavne neopodstatnená.

6. Sťažovateľ podal 8. februára 2023 sťažnosť na priet'ahy v konaní predsedovi okresného súdu. Upovedomením z 8. marca 2023 bola jeho sťažnosť vyhodnotená ako nedôvodná.

7. Sťažovateľ ako dôvody na podanie ústavnej sťažnosti označil skutočnosť, že okresný súd a krajský súd v jeho veci úmyselne nekonajú a spôsobujú tak zbytočné priet'ahy. Z dôvodu vedomého a úmyselného porušovania jeho základných ľudských práv a slobôd sťažovateľ navrhuje ústavnému súdu vydať nález, ktorým prikáže konať, odstrániť spôsobovanú nečinnosť a zbytočné priet'ahy v namietanom konaní okresného súdu. Navrhuje tiež, aby ústavný súd vydal rozhodnutie „o neplatnom úkone v tom čase, vo veci uvoľnenia z PZ SR...“. Žiada tiež priznanie finančného zadosťučinenia 300 000 eur.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

9. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľa je namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy napadnutým postupom okresného súdu.

10. Podľa ustáleného právneho názoru ústavného súdu konanie bez zbytočných priet'ahov nemožno presne časovo ohraničiť (II. ÚS 26/95, I. ÚS 383/2018, III. ÚS 641/2023), pričom nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov (napr. III. ÚS 59/05, IV. ÚS 221/05, I. ÚS 550/2020, II. ÚS 246/2022). Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach judikoval, že ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 42/01, III. ÚS 91/04, II. ÚS 129/06, IV. ÚS 513/2020). Pojem „zbytočné priet'ahy“ obsiahnutý v čl. 48

ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý je potrebné vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne.

11. Za zjavne neopodstatnenú možno považovať ústavnú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05). Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prieťahoch (napr. III. ÚS 59/05, IV. ÚS 434/08, I. ÚS 210/2018).

12. V tomto kontexte ústavný súd poukazuje aj na rozhodovaciu prax a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva v obdobných veciach, podľa ktorej v civilných veciach dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dvoch až troch rokov v závislosti od povahy veci nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. Humen proti Poľsku, rozsudok z 15. 10. 1999, body 58 a 69; Calvelli a Ciglio proti Taliansku, rozsudok zo 17. 1. 2002, body 64, 65 a 66).

13. V nadväznosti na uvedené ústavný súd konštatuje, že celková dĺžka napadnutého konania vrátane konania na krajskom súde do podania ústavnej sťažnosti predstavuje 2 roky a 5 mesiacov. Takúto dĺžku vo všeobecnosti nemožno hodnotiť ako extrémne dlhú, resp. ako nezlučiteľnú so základným právom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. V rámci označenej doby nebol postup okresného súdu optimálny, avšak zo zisteného skutkového stavu nemožno dospieť k záveru o absolútnej nečinnosti okresného súdu. K dĺžke konania nepochybne prispel aj samotný sťažovateľ tým, že jeho podanie malo vady, ktoré musel okresný súd odstraňovať.

14. Vyhodnotením konkrétnych okolností danej veci, aj s prihliadnutím na pomerne strohé a skôr všeobecné odôvodnenie ústavnej sťažnosti ústavný súd uzatvára, že priebeh napadnutého konania nezakladá dostatočný dôvod na vyslovenie porušenia sťažovateľom uplatneného základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. V postupe vo veci konajúceho súdu nevzhladol takú okolnosť, ktorá by naznačovala existenciu prieťahov, nadobúdajúc svojou intenzitou ústavnoprávny rozmer. Na základe uvedeného ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

15. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti stratilo opodstatnenie zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa, keďže rozhodovanie o nich je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy).

16. V zmysle § 18n ods. 1, 2 a 3 zákona č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov s účinnosťou od 1. júna 2023 prešiel výkon súdnictva v právnej veci sťažovateľa z Okresného súdu Bratislava III na Mestský súd Bratislava IV (kde je vec vedená pod sp. zn. B3-61Cpr/8/2022), ktorému bude toto uznesenie doručované.

17. Pre úplnosť ústavný súd dodáva, že toto rozhodnutie nebráni sťažovateľovi obrátiť sa opätovne s ústavnou sťažnosťou, ktorá bude spĺňať zákonom predpísané náležitosti, na ústavný súd, ak by v budúcnosti v napadnutom konaní dochádzalo k zbytočným priet'ahom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. marca 2024

Robert Šorl
predseda senátu